

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 591

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 7 august 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 340 din 17 iunie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la prevederile art. 33, art. 34 alin. (1) și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	2-5	653.	— Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2014 pentru Societatea Comercială IOR — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei
Decizia nr. 346 din 17 iunie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (1) lit. a) și d) și art. 12 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale art. 10 din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional	5-8	123.	— Ordin al viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, pentru modificarea anexei nr. 115 la Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 490/2008 privind însemnele heraldice ale structurilor Ministerului Afacerilor Interne
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
619. — Hotărâre privind aprobarea stemelor comunelor Casimcea și Topolog, județul Tulcea	9-10	432.	— Ordin al ministrului pentru societatea informațională privind desemnarea reprezentanților Ministerului pentru Societatea Informațională ca membri în cadrul Consiliului Infrastructurii naționale pentru informații spațiale în România
		908.	— Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului sănătății nr. 33/2014 privind aprobarea sumelor pentru serviciile publice de ambulanță pentru anul 2014

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 340**

din 17 iunie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportate la prevederile art. 33, art. 34 alin. (1) și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4, art. 33, art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Ruxandra Ștefănescu și Mugur Cristian Ștefănescu în Dosarul nr. 6.360/2/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 27 D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 90 D/2014, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Simion Avram în Dosarul nr. 8.830/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, precum și în Dosarul nr. 182 D/2014 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și art. 33—35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Paula Elisabeta Popescu și Paula Elisabeta Dobrotă în Dosarul nr. 14.890/302/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere identitatea parțială de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 90 D/2014 și nr. 182 D/2014 la Dosarul nr. 27 D/2014. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 90 D/2014 și nr. 182 D/2014 la Dosarul nr. 27 D/2014, care este primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportat la art. 33 și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România și de respingere ca devenită inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportat la art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013. Se face trimitere la jurisprudența în materie a Curții Constituționale și se arată că nu există motive care să impună schimbarea acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin încheierile din 5 decembrie 2013 și 19 decembrie 2013 și prin Decizia civilă nr. 911 din 10 februarie 2014, pronunțate în dosarele nr. 8.830/2/2011, nr. 6.360/2/2013 și nr. 14.890/302/2009, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4, art. 33, art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Simion Avram, de Ruxandra Ștefănescu și Mugur Cristian Ștefănescu și de Paula Elisabeta Popescu și Paula Elisabeta Dobrotă în cauze având ca obiect soluționarea recursurilor formulate împotriva unor sentințe prin care Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor a fost obligată la analiza dosarului, la stabilirea unui evaluator autorizat și la emiterea titlului de despăgubire, după caz.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. 4 raportate la dispozițiile art. 33—35 din Legea nr. 165/2013 încalcă principiul fundamental al neretroactivității legii prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituție. În acest sens, se arată că interpretarea dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 165/2013 în sensul aplicabilității lor și litigiilor începute înaintea datei intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 și aflate în curs de judecată la această dată, este de natură a contraveni normei constituționale anterior referite, precum și dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Codul civil. Astfel, în opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, în temeiul art. 4 din Legea nr. 165/2013, termenele din art. 33 s-ar aplica și cererilor de chemare în judecată aflate în curs de soluționare pe rolul instanțelor, întrucât textele criticate nu fac referire expresă la faptul că litigiilor aflate în procedura judiciară, introduse înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, le sunt aplicabile doar măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist

din România, nu și dispozițiile relative la procedura administrativă, prevăzute de art. 33, art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013. Se arată că este absurd să se pretindă unui subiect de drept să răspundă pentru o conduită ce a avut-o în cadrul ordinii de drept în vigoare anterior intrării în vigoare a unei legi care reglementează o altă conduită, în condițiile în care subiectul de drept în cauză nu putea să prevadă o reglementare viitoare. Așa fiind, se apreciază că prevederile art. 4 raportate la dispozițiile art. 33—35 din Legea nr. 165/2013, prin extinderea aplicabilității lor și asupra cererilor aflate pe rolul instanțelor la data de 20 mai 2013, care au ca obiect soluționarea notificărilor în temeiul Legii nr. 10/2001, încalcă principiul fundamental al neretroactivității legii, prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituție.

9. Se mai susține că prevederile art. 4 raportat la art. 33—35 din Legea nr. 165/2013 încalcă principiul constituțional al egalității în drepturi, creând inegalități majore între persoanele care au depus cereri la entitățile investite de lege, potrivit dispozițiilor Legii nr. 10/2001. În acest sens, se arată că instituirea de termene diferite de soluționare a notificărilor creează discriminare între titularii acestora, beneficiarii termenelor mai scurte având un regim preferențial față de cei care sunt obligați să aștepte împlinirea termenelor mai lungi, și unele și celelalte fiind reglementate prin textele criticate. Se mai susține că cetățenii care au promovat acțiuni în justiție pentru soluționarea notificărilor anterior datei intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, având în prezent cauzele pe rol, sunt în mod evident dezavantajați prin aplicarea legii noi sub aspectul termenelor impuse de art. 33—35 ale acestei legi, față de cei ale căror notificări au fost soluționate deja pe fond, în procedura administrativă sau judiciară, chiar dacă aceștia din urmă nu au primit efectiv măsurile reparatorii.

10. Se susține, pentru aceleași motive, încălcarea prevederilor art. 14 din Convenție și art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție și, în consecință, încălcarea dispozițiilor art. 20 din Constituție.

11. Autorii excepției de neconstituționalitate invocă și neconstituționalitatea dispozițiilor art. 4 coroborate cu cele ale art. 33—35 din Legea nr. 165/2013, prin raportare la dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3) din Constituție, privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și ale art. 53 alin. (2) privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și la prevederile art. 6 și art. 13 din Convenție, cu privire la dreptul la un proces echitabil și dreptul la un recurs efectiv. În acest sens, se arată că efectivitatea dreptului de acces la justiție și termenul rezonabil de soluționare a cererilor formulate în condițiile Legii nr. 10/2001 sunt încălcate de prevederile art. 33—35 din Legea nr. 165/2013, în condițiile în care accesul la justiție este permis abia după 6 luni de la expirarea termenelor de 12, 24 sau 36 de luni, care încep să curgă de la 1 ianuarie 2014. Se arată că a da eficiență legii noi în cazurile în care au fost pronunțate hotărâri definitive anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 înseamnă a lipsi de finalitate hotărârile judecătorești pronunțate potrivit legii vechi și a extinde efectele legii noi asupra unor drepturi definitiv câștigate. Se arată că o astfel de aplicare a dispozițiilor art. 4 raportate la cele ale art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 încalcă, totodată, dreptul de proprietate, drepturile stabilite prin hotărâri judecătorești anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 constituind bunuri în sensul prevederilor art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

12. Se mai arată că aplicarea dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 165/2013 în cazurile în care au fost pronunțate hotărâri judecătorești definitive reprezintă o imixtiune a puterii legislative în sfera atribuțiilor puterii judecătorești, care contravine principiului separației puterilor în stat, prevăzut la art. 1 alin. (4) din Constituție.

13. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal opinează că excepția de neconstituționalitate este nefundată. Se arată că prevederile art. 4 din Legea nr. 165/2013 nu încalcă principiul separației puterilor în stat prin aplicarea lor cauzelor nesoluționate definitiv până la data intrării în vigoare a acestei legi, întrucât hotărârile pronunțate în aceste cauze nu au putere de lucru judecat.

14. Se susține că prevederile art. 4 și art. 33—35 din Legea nr. 165/2013 nu contravin principiului neretroactivității legii, întrucât litigiile în curs de soluționare la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 nu pot fi asimilate situațiilor juridice voluntare, ele fiind situații juridice legale, nedefinitive, aflate în desfășurare la data anterior arătată, cu consecința incidenței asupra lor a noului act normativ. Se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 1.027 din 29 noiembrie 2012.

15. Se arată că textele criticate nu încalcă nici dreptul de acces liber la justiție, întrucât prevederile art. 35 din Legea nr. 165/2013 permit persoanei îndreptățite să se adreseze instanței civile, atât în ipoteza contestării deciziei emise, cât și în cea a refuzului autorității de a emite decizia în termenul legal. Se susține că accesul liber la justiție nu este încălcat prin stabilirea prin textele criticate a unor termene în care autoritățile să soluționeze cererile persoanelor îndreptățite la despăgubiri, nefiind, astfel, încălcate nici prevederile art. 53 din Legea fundamentală. Se susține, de asemenea, că termenele stabilite prin art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 au ca scop tocmai asigurarea caracterului previzibil al normelor juridice invocate, obiectiv impus de Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin Hotărârea-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*. Se arată că dispozițiile art. 4, art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 nu încalcă nici prevederile art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, drepturile stabilite prin hotărârile judecătorești pronunțate înaintea datei intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 nereprezentând bunuri în sensul normei europene invocate, atâta vreme cât hotărârile judecătorești în cauză nu sunt executorii, ele putând fi atacate cu recurs. Se arată că, astfel, textele criticate nu încalcă nici dispozițiile art. 20 din Constituție.

16. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

17. **Avocatul Poporului** susține că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Se arată că dispozițiile art. 4 raportate la cele ale art. 33—35 din Legea nr. 165/2013 sunt retroactive, contravenind principiului *tempus regit actum*, prin aplicarea lor unor situații juridice constituite potrivit legislației aplicabile înaintea intrării în vigoare a acestei legi. Se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 830 din 8 iulie 2008. Se susține că neretroactivitatea legii impune ca noua lege să nu se aplice actelor îndeplinite conform dispozițiilor legii vechi, ci doar acțiunilor formulate după intrarea în vigoare a legii noi. Se arată, totodată, că prevederile art. 4 raportate la dispozițiile art. 33—35 din Legea nr. 165/2013 încalcă prevederile art. 21 alin. (1)—(3) din Constituție, întrucât intervenția acestora în procesele aflate pe rolul instanțelor a determinat, de cele mai multe ori, respingerea ca prematur formulată a cererilor de chemare în judecată, ceea ce a dus la încălcarea cerinței termenului optim și previzibil de soluționare a cauzelor, prevăzută la art. 6 din Codul de procedură civilă. Se face, în acest sens, trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 6 din 11 noiembrie 1992.

18. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

19. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

20. Obiectul excepției de neconstituționalitate, potrivit actelor de sesizare, îl reprezintă prevederile art. 4, art. 33, art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013. Din analiza excepției de neconstituționalitate, Curtea reține, însă, că autorii acesteia din dosarele nr. 27D/2014 și nr. 182D/2014 critică, în realitate, dispozițiile art. 4 teza a doua raportat la art. 33, art. 34 alin. (1) și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, pe când, în Dosarul nr. 90D/2014, au în vedere dispozițiile art. 4 teza a doua raportat la art. 34 alin. (1) și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013. În consecință, Curtea urmează a se pronunța prin prezenta decizie asupra constituționalității dispozițiilor art. 4 teza a doua raportat la art. 33, art. 34 alin. (1) și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, texte care au următorul cuprins:

— Art. 4 din Legea nr. 165/2013: „*Dispozițiile prezentei legi se aplică cererilor formulate și depuse, în termen legal, la entitățile investite de lege, nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor, precum și cauzelor aflate pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului suspendate în temeiul Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza Maria Atanasiu și alții împotriva României, la data intrării în vigoare a prezentei legi.*”;

— Art. 33 din Legea nr. 165/2013: „*(1) Entitățile investite de lege au obligația de a soluționa cererile formulate potrivit Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi și de a emite decizie de admitere sau de respingere a acestora, după cum urmează:*

a) în termen de 12 luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de până la 2.500 de cereri;

b) în termen de 24 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr cuprins între 2.500 și 5.000 de cereri;

c) în termen de 36 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de peste 5.000 de cereri.

(2) Termenele prevăzute la alin. (1) curg de la data de 1 ianuarie 2014.

(3) Entitățile investite de lege au obligația de a stabili numărul cererilor înregistrate și nesoluționate, de a afișa aceste date la sediul lor și de a le comunica Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților. Datele transmise de entitățile investite de lege vor fi centralizate și publicate pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

(4) Cererile se analizează în ordinea înregistrării lor la entitățile prevăzute la alin. (1).”;

— Art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013: „*(1) Dosarele înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni.*”;

— Art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013: „*(2) În cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor.*”

21. Se susține că textele criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) cu privire la principiul separației puterilor, art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și art. 53 alin. (2) referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, prevederile art. 6, art. 13 și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil, dreptul la un recurs efectiv și interzicerea discriminării, precum și dispozițiile art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție privind protecția proprietății și art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție cu privire la interzicerea generală a discriminării.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată la data invocării excepției de neconstituționalitate, în dosarele nr. 27 D/2014 și nr. 182 D/2014, litigiile în cadrul cărora aceasta a fost ridicată erau în curs de soluționare la Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și aveau ca obiect obligarea Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor la emiterea titlului de despăgubire în favoarea autorilor excepției și, respectiv, obligarea Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor la desemnarea unui evaluator autorizat, în vederea efectuării evaluării și întocmirii raportului de evaluare în cauză, în situația constatării legalității măsurii de respingere a cererii de restituire în natură. Or, întrucât prevederile art. 33 din Legea nr. 165/2013 se referă la obligația entităților investite de lege de a soluționa cererile formulate potrivit dispozițiilor Legii nr. 10/2001 și de a emite decizie de admitere sau de respingere a acestora, Curtea constată că acestea nu sunt aplicabile în cele două cauze. Pentru acest motiv, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, conform căroră „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia*”, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportat la art. 33 din Legea nr. 165/2013 apare ca fiind inadmisibilă, textele criticate neavând legătură cu soluționarea cauzei.

23. Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 4 teza a doua raportat la cele ale art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, prin raportare la critici de neconstituționalitate similare, prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014*), nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la data pronunțării prezentei decizii, prin care a constatat că prevederile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în măsura în care termenele prevăzute la art. 34 alin. (1) din aceeași lege nu se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii. Pentru aceste motive, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportat la art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 urmează a fi respinsă ca devenită inadmisibilă, Curtea fiind sesizată cu prezenta excepție de neconstituționalitate înaintea pronunțării deciziei anterior referite.

*) Decizia nr. 269 din 7 mai 2014 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014.

24. Prin Decizia nr. 180 din 1 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 24 iunie 2014, Curtea Constituțională a reținut că dispozițiile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 se referă la calea de atac ce poate fi introdusă la instanță în cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34 din aceeași lege. Așadar, Curtea a statuat că, în etapa procesuală în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate analizată, acest text de lege nu este incident în cauză, neavând legătură cu soluționarea acesteia, în sensul dispozițiilor art. 29 alin. (1)

din Legea nr. 47/1992, potrivit căroră Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor de neconstituționalitate care au legătură cu soluționarea cauzei. În consecință, Curtea a constatat că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 apare ca fiind inadmisibilă.

25. Curtea constată că atât soluția, cât și considerentele deciziilor anterior referite se aplică *mutatis mutandis* și în prezenta cauză.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportat la art. 33 și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Ruxandra Ștefănescu și Mugur Cristian Ștefănescu și de Paula Elisabeta Popescu și Paula Elisabeta Dobrotă în dosarele nr. 6.360/2/2013 și nr. 14.890/302/2009 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 teza a doua raportat la art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, excepție ridicată de Simion Avram în Dosarul nr. 8.830/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

3. Respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportat la art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, excepție ridicată de aceiași autori în aceleași dosare ale aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 iunie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 346

din 17 iunie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (1) lit. a) și d) și art. 12 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale art. 10 din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (1) lit. a) și d) și art. 12 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale art. 10 din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea

mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, excepție ridicată de Daniel Dragoș Oiță în Dosarul nr. 20.397/3/2013 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 290D/2014.

2. La apelul nominal se prezintă autorul excepției. Lipsesc părțile statului român, prin Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Apărării Naționale, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia. În acest sens, arată că, deși măsurile dispuse prin Legea nr. 118/2010 au fost motivate de necesitatea de a apăra siguranța națională, Consiliul Suprem de Apărare a Țării nu a fost consultat cu prilejul adoptării acestui act normativ. Securitatea națională este o atribuție a Guvernului și nu poate fi în antiteză cu ordinea constituțională, or, prin textele de lege criticate, a fost încălcat dreptul la muncă.

4. Totodată, susține că a existat o discriminare, în sensul că salariații din instituțiile publice au fost discriminați față de cei din mediul privat, aceștia din urmă nefiind obligați să suporte aceleași măsuri. De asemenea, arată că, în calitate de militar trimis în misiune, nu ar fi putut opta pentru încetarea contractului de muncă, așa cum ar fi putut proceda alți salariați.

5. În sfârșit, susține că, în măsura în care dreptul la muncă nu trebuie absolutizat, nici dreptul statului de a controla dreptul la muncă nu trebuie absolutizat.

6. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, arată că dispozițiile de lege criticate s-au aplicat în mod egal tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei, fără privilegii ori discriminări, nefiind încălcate dispozițiile constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 20 decembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 20.397/3/2013, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (1) lit. a și d) și art. 12 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale art. 10 din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional.**

8. Excepția a fost ridicată de Daniel Dragoș Oiță cu prilejul soluționării unei acțiuni privind drepturi salariale.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 1, art. 2 alin. (1) lit. a și d) și art. 12 din Legea nr. 118/2010 sunt contrare prevederilor art. 16 din Constituție, întrucât creează o discriminare între destinatarii acestor dispoziții de lege și cei care intră sub incidența dispozițiilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale.

10. De asemenea, consideră că, reducându-i veniturile salariale, statul român l-a obligat să desfășoare o muncă forțată, contrară art. 42 din Constituție.

11. Referindu-se la dispozițiile art. 10 din Legea nr. 320/2009, autorul excepției arată că acestea sunt discriminatorii, întrucât instituie un set de măsuri restrictive inegale în raport cu toți lucrătorii români din mediul privat sau ai organismelor internaționale cu sedii în România, precum și în raport cu toți cetățenii români care lucrează în străinătate, exceptând pe cei trimiși de statul român.

12. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că dispozițiile art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (1) lit. a și d) și art. 12 din Legea nr. 118/2010 nu încalcă art. 53 din Constituție, chiar dacă constituie o restrângere a exercițiului dreptului constituțional la muncă, întrucât legea nu garantează un anumit quantum al dreptului patrimonial, ci doar plata acestuia ca drept câștigat. De asemenea, în ceea ce privește dispozițiile art. 10 din Legea nr. 329/2009, arată că restrângerea exercițiului dreptului la muncă are ca unic scop evitarea riscului iminent al instabilității economice a țării, iar limitarea vizează exercițiul dreptului, nu substanța acestuia.

13. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

14. **Avocatul Poporului**, invocând deciziile Curții Constituționale nr. 1.414//2009, 1.418/2011, 1.034/2012, 591/2012 și 314/2013, arată că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (1) lit. a și d) și art. 12 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, și cele ale art. 10 din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 9 noiembrie 2009.

18. Dispozițiile art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (1) lit. a și d) și art. 12 din Legea nr. 118/2010 au următoarea redactare:

— Art. 1 alin. (1): „(1) *Cuantumul brut al salariilor/soldelor/indemnizațiilor lunare de încadrare, inclusiv sporuri, indemnizații și alte drepturi salariale, precum și alte drepturi în lei sau în valută, stabilite în conformitate cu*

prevederile Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, se diminuează cu 25%.”;

— Art. 2 alin. (1) lit. a) și d): „(1) Se reduc cu 25% următoarele drepturi de natură salarială de care beneficiază personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice, indiferent de modul de finanțare al acestora:

a) cuantumul drepturilor reprezentând salarizarea în valută și alte drepturi în valută și în lei ale personalului trimis în misiune permanentă în străinătate și, respectiv, ale personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, prevăzute în anexa nr. V/3 la Legea-cadru nr. 330/2009 și în Hotărârea Guvernului nr. 837/1995 cu privire la criteriile de salarizare în valută și celelalte drepturi în valută și în lei ale personalului trimis în misiune permanentă în străinătate, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv în Hotărârea Guvernului nr. 518/1995 privind unele drepturi și obligații ale personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, cu modificările și completările ulterioare; [...]

d) cuantumul compensației bănești, respectiv al alocației valorice pentru drepturile de hrană și, respectiv, valoarea financiară anuală a normelor de echipare, precum și valoarea financiară a drepturilor de echipament;”;

— Art. 12: „Cuantumul indemnizațiilor acordate în temeiul art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 7/2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele care se află în plată la data intrării în vigoare a prezentei legi se diminuează cu 15%. Dacă din calcul rezultă un cuantum mai mic de 600 lei, se acordă 600 lei.”

19. Art. 10 din Legea nr. 329/2009 are următorul conținut: „(1) În vederea încadrării în constrângerile bugetare determinate de situația de criză economică, în perioada octombrie-decembrie 2009, conducătorii autorităților și instituțiilor publice, indiferent de modul de finanțare, au obligația de a diminua cheltuielile de personal, în medie cu 15,5% lunar, prin aplicarea uneia dintre următoarele măsuri:

a) să acorde personalului propriu, indiferent de statutul acestuia, zile libere fără plată pentru o perioadă de până la 10 zile lucrătoare;

b) să reducă programul de lucru;

c) să dispună o măsură ce combină alternativele prevăzute la lit. a) și b);

d) altă măsură cu efect echivalent.

(2) Cu respectarea prevederilor alin. (1), autoritățile și instituțiile publice au obligația de a-și organiza activitatea astfel încât să asigure continuitatea serviciilor de interes public.

(3) Modalitatea de aplicare a măsurilor prevăzute la alin. (1) se stabilește cu acordul salariatului, după consultarea organizațiilor sindicale sau, după caz, a reprezentanților salariaților.

(4) În lipsa acordului sau în cazul în care, ca urmare a opțiunii exprimate de salariat, nu se poate asigura continuitatea serviciului de interes public, intervalul și numărul de zile libere, precum și reducerea programului se stabilesc de conducătorul instituției publice, astfel încât să nu fie efectuate mai mult de

4 zile libere într-o lună, iar diminuarea salariului să nu depășească nivelul prevăzut la alin. (1).

(5) Angajatorul nu poate acorda zilele libere prevăzute la alin. (1) în zilele de sărbătoare legală.

(6) Zilele libere sau, după caz, reducerea programului de lucru prevăzute la alin. (1) și la alin. (3)—(5) nu afectează durata concediului de odihnă anual și sunt asimilate unei perioade de activitate, inclusiv în specialitate, efectivă. Salariatul beneficiază în această perioadă de toate drepturile cuvenite, potrivit legii, altele decât cele salariale.

(7) Pentru personalul militar din instituțiile din sistemul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, măsura prevăzută la alin. (1) lit. a) se aplică pentru un număr de până la 14 zile calendaristice.”

20. Autorul excepției consideră că aceste texte de lege sunt contrare următoarelor texte din Constituție: art. 4 alin. (2) referitor la egalitatea între cetățeni, art. 15 alin. (1) privind universalitatea, art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 42 referitor la interzicerea muncii forțate și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți. De asemenea, susține că au fost încălcate prevederile art. 20 din Constituție prin raportare la dispozițiile art. 1 paragraful 2 din Protocolul nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dispoziții referitoare la interzicerea discriminării.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (1) lit. a) și d) și art. 12 din Legea nr. 118/2010, Curtea constată că, deși acestea au avut o aplicabilitate limitată în timp, până la 31 decembrie 2010, potrivit art. 16 alin. (1) din Legea nr. 118/2010, ele continuă să își producă efectele juridice în prezenta cauză, astfel încât, în lumina celor statuate prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează a analiza constituționalitatea acestor texte de lege.

22. Astfel, Curtea constată că autorul excepției critică existența unei pretinse inegalități de tratament juridic sub aspectul aplicării măsurilor de restrângere a drepturilor personalului plătit din fonduri publice, inegalitate ce ar fi evidențiată de dispozițiile art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 18 mai 2012, potrivit căreia „Personalul din instituțiile publice care a intrat sub incidența Legii-cadru nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, și ale cărui venituri de natură salarială nu au fost diminuate potrivit Legii nr. 118/2010, cu modificările și completările ulterioare, nu beneficiază de majorările salariale prevăzute de prezenta ordonanță de urgență”. În acest sens, autorul susține că aceste din urmă dispoziții de lege demonstrează că au existat categorii de personal care nu au suportat reduceri salariale, astfel că s-a creat un tratament juridic diferit între acestea și persoanele care au fost supuse măsurilor instituite prin Legea nr. 118/2010.

23. Referitor la compatibilitatea dispozițiilor Legii nr. 118/2010 cu prevederile art. 16 din Constituție, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 447 din 3 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 476 din 12 iulie 2012, a reținut că aceste dispoziții de lege s-au aplicat în mod uniform în cadrul aceleiași categorii de salariați ce beneficiază de drepturile salariale stabilite conform Legii-cadru nr. 330/2009. Prin aceeași decizie, Curtea a statuat că „principiul egalității în drepturi nu implică tratarea juridică uniformă a tuturor angajaților, ci impune

ca la aceleași situații juridice să se aplice același regim, iar la situații juridice diferite tratamentul juridic să fie diferențiat.”

24. Tot cu referire la dispozițiile art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (2) lit. a) și d) și art. 12 din Legea nr. 118/2010, autorul excepției arată că acestea reprezintă o încălcare a prevederilor art. 42 și art. 53 din Constituție, întrucât, în condițiile reducerilor salariale, au obligat, în practică, personalul bugetar să presteze o muncă forțată.

25. Cu privire la critici similare, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 447 din 3 mai 2012, în care a arătat că „nicio prevedere din legislația românească nu obligă salariații din sectorul bugetar a-și continua activitatea în cadrul aceleiași instituții în care și-au desfășurat-o anterior diminuării cuantumului salariului/indemnizației/soldei. Dimpotrivă, în conformitate cu dispozițiile art. 41 alin. (1) din Constituție, alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă, astfel încât salariatul, în orice moment dorește, poate solicita desfacerea contractului de muncă în cazul în care nu mai este mulțumit de condițiile de muncă sau de cuantumul salariului ori din alte motive, fie ele imputabile angajatorului. Pentru toate aceste motive, nu se poate reține încălcarea prevederilor referitoare la protecția dreptului la muncă invocate de autorul excepției.”

26. În ceea ce privește argumentul invocat de autorul excepției în Ședința publică din data de 17 iunie 2014 în fața Curții Constituționale, potrivit căruia, în calitate de militar, nu ar fi putut opta pentru încetarea raportului de muncă, Curtea reține că acesta este un aspect de fapt particular, ce ține de însăși natura profesiei aleasă de autorul excepției, ale cărei restricții și limitări îi sunt cunoscute și nu reprezintă un element care să justifice reconsiderarea celor reținute prin decizia mai sus amintită.

27. Examinând în continuare critica de neconstituționalitate adusă prevederilor art. 10 din Legea nr. 329/2009, Curtea

constată că aceasta are în vedere existența unei pretinse discriminări între personalul plătit din fonduri publice și persoanele care nu sunt plătite din astfel de fonduri.

28. Răspunzând unor critici similare, prin Decizia nr. 379 din 22 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 471 din 5 iulie 2011, Curtea a statuat că, „prin măsurile instituite de Legea nr. 329/2009, legiuitorul a avut în vedere intervenția asupra unor fonduri publice în vederea reducerii efectelor crizei economice și a reorientării lor pentru relansarea economică. Astfel de măsuri nu ar fi putut să se răsfrângă și asupra salariaților care nu erau plătiți din fondurile publice, întrucât nu ar fi avut niciun impact asupra acestor fonduri. [...] Astfel, din această perspectivă, reiese în mod evident că salariații aflați în ipoteza normei de lege criticate nu se află în aceeași situație cu cei din sectorul privat, astfel că tratamentul juridic instituit nu este de natură a crea privilegii ori discriminări între persoane aflate în situații identice.”

29. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

30. În sfârșit, referitor la cele invocate de autorul excepției de neconstituționalitate în Ședința publică din 17 iunie 2014 în fața Curții Constituționale, potrivit cărora actul normativ criticat ar fi fost adoptat cu încălcarea art. 119 din Constituție, întrucât nu s-a solicitat punctul de vedere al Consiliului Suprem de Apărare a Țării, Curtea constată că nu se poate pronunța cu privire la acest aspect, cererea urmând a fi respinsă ca inadmisibilă. Astfel, Curtea reține că nu a fost sesizată cu privire la această critică de neconstituționalitate prin Încheierea din 20 decembrie 2013, pronunțată de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, autorul neavând posibilitatea de a-și completa excepția de neconstituționalitate direct în fața Curții Constituționale.

31. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Daniel Dragoș Oiță în Dosarul nr. 20.397/3/2013 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (1) lit. a) și d) și art. 12 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale art. 10 din Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 iunie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****privind aprobarea stemelor comunelor Casimcea și Topolog,
județul Tulcea**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. 2 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stemele comunelor Casimcea și Topolog, județul Tulcea, prevăzute în anexele nr. 1.1 și 1.2.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemelor sunt prevăzute în anexele nr. 2.1 și 2.2.

(3) Anexele nr. 1.1, 1.2, 2.1 și 2.2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării
regionale și administrației publice,
Nicolae-Liviu Dragnea

București, 23 iulie 2014.
Nr. 619.

ANEXA Nr. 1.1)*

ANEXA Nr. 2.1

STEMA
comunei Casimcea, județul Tulcea

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Casimcea,
județul Tulcea

Descrierea stemei

Potrivit anexei nr. 1.1, stema comunei Casimcea se compune dintr-un scut triunghiular albastru cu marginile rotunjite, tăiat în bară de un brâu undat de argint.

În partea superioară, în stânga, se află un ciocan și o dalta de aur, dispuse în săritoare.

În partea inferioară, în dreapta, se află o elice de aur.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Dalta și ciocanul fac trimitere la sculptorul Ion Jalea, care s-a născut pe aceste meleaguri.

Brâul undat reprezintă pârâul Casimcea, care dă denumirea localității.

Elicea simbolizează parcurile eoliene din zonă.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1.1 este reprodusă în facsimil.

STEMA
comunei Topolog, județul Tulcea

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Topolog,
județul Tulcea

Descrierea stemei

Potrivit anexei nr. 1.2, stema comunei Topolog se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat de un brâu undat, jumătate albastru, jumătate de argint, și despicat în partea superioară.

În partea superioară, în dreapta, în câmp roșu, se află o albină de aur.

În partea superioară, în stânga, în câmp argintiu, se află un bujor roșu cu mijlocul de aur.

În partea inferioară, în câmp verde, se află un cerb de argint.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Brâu undat reprezintă râurile Topolog și Valea Rostilor.

Albina reprezintă cele șapte sate componente ale comunei, care sunt reunite asemeni unui stup de albine.

Cerbul simbolizează fauna zonei și dă denumirea unuia dintre satele componente ale localității.

Bujorul de munte sau smârdarul se regăsește în flora localității.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

*) Anexa nr. 1.2 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli
pe anul 2014 pentru Societatea Comercială IOR — S.A.,
aflată sub autoritatea Ministerului Economiei**

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2014 pentru Societatea Comercială IOR — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul economiei,
Constantin Niță
Ministrul finanțelor publice,
Ioana-Maria Petrescu
Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea
Ministrul muncii, familiei,
protecției sociale
și persoanelor vârstnice,
Rovana Plumb

ANEXĂ*)

Societatea Comercială IOR — S.A.
Str. Bucovina nr. 4, București, sectorul 3
Cod unic de înregistrare: RO 340312

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2014**

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2014
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	23.323
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	20.865
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	775
	2	Venituri financiare	5	2.458
	3	Venituri extraordinare	6	0
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	23.093
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	20.541
		A. cheltuieli cu bunuri și servicii	9	5.964
		B. cheltuieli cu impozite, taxe și varsăminte asimilate	10	177
		C. cheltuieli cu personalul, din care:	11	11.888
		C0 cheltuieli de natură salarială (Rd.13+Rd.14)	12	8.410
		C1 ch. cu salariile	13	7.480
		C2 bonusuri	14	930
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	900
		cheltuieli cu plăți compensatorii aferente disponibilizărilor de personal	16	
		C4 cheltuieli aferente contractului de mandat și a altor organe de conducere și control, comisii și comitete	17	386
		C5 cheltuieli cu asigurările și protecția socială, fondurile speciale și alte obligații legale	18	2.191
		D. alte cheltuieli de exploatare	19	2.512
	2	Cheltuieli financiare	20	2.552
	3	Cheltuieli extraordinare	21	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	230
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	35
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	195
	1	Rezerve legale	25	12
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	184
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2014
0	1	2	3	4
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	92
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33	
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a	
	c)	- dividende convenite altor acționari	34	
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	92
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama și publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	2.374
	1	Alocații de la buget	44	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	2.374
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	324
	2	Nr. mediu de salariați total	49	336
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială (Rd.12/Rd.49)/12*1000	50	2.086
	4	Castigul mediu lunar pe salariat determinat pe baza cheltuielilor cu salariile (lei/persoană) (Rd.13/Rd.49)/12*1000	51	1.855
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	62
	6	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	53	
	7	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	54	990
	8	Plăți restante	55	5.535
	9	Creanțe restante	56	4.445

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

pentru modificarea anexei nr. 115 la Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 490/2008 privind însemnele heraldice ale structurilor Ministerului Afacerilor Interne

În temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul afacerilor interne, emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 115 la Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 490/2008 privind însemnele heraldice ale structurilor Ministerului Afacerilor Interne, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 9 iunie 2008, cu

modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,
Gabriel Oprea

București, 1 august 2014.
Nr. 123.

*) Însemnul heraldic și drapelul din anexă sunt reproduse în facsimil.

ANEXĂ

(Anexa nr. 115 la Ordinul nr. 490/2008)

INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ „DEALU SPIRII” AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

Însemnul heraldic al Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Dealul Spirii” al Municipiului București din cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență va păstra în compoziție elemente din stema Ministerului Afacerilor Interne, după cum urmează: pe fond purpuriu, o acvilă cruciată, de aur, cu capul spre dreapta, ciocul și ghearele roșii, aripile deschise, ținând în gheara dreaptă o spadă de argint, în stânga o ramură de măslin verde.

Pe pieptul acvilei se află un scut scartelat: 1) pe roșu, două topoare încrucișate în săritoare, suprapuse de o cască de pompier așezată din profil, dedesubt o grenadă explodând, de la care pornesc în dreapta și stânga ramuri de stejar, totul de argint; 2) pe albastru, o femeie înaripată, cu părul strâns, la spate, în coc, purtând veșminte lungi, ținând cu mâna stângă o trompetă dusă la gură, iar cu mâna dreaptă susține, lipit de ea, de la subsuoara dreaptă, un ostaș pompier rănit, având ochii închiși, capul dat pe spate și puțin spre dreapta, ținându-și mâna dreaptă la inimă și piciorul drept flexat și un coif de pompier așezat lângă el, totul de argint; 3) pe argint, o turtă portocalie, încărcată cu un triunghi albastru, alezat; 4) pe portocaliu, un caduceu de argint, reprezentat printr-o baghetă verticală pe care sunt încolăciți doi șerpi afrontați, astfel încât partea superioară a corpului lor să formeze un arc, și terminată prin două aripi deschise.

În exergă, între două cercuri liniare aurii, legenda scrisă cu litere majuscule, de asemenea, de aur, pe fond purpuriu: * **INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ** * „**DEALU SPIRII**” AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI.

Drapelul distinctiv al Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Dealul Spirii” al Municipiului București va avea flamura dreptunghiulară, de culoare albă, cu lungimea de 90 de centimetri și lățimea de 60 de centimetri și ornamentație identică pe ambele fețe. Compoziția heraldică de mai sus, cu diametrul

de 36 de centimetri, se va aplica pe centru, pe avers și pe revers, simetric față de marginile superioară și inferioară, la o distanță de câte 12 centimetri, respectiv stânga și dreapta ale drapelului, la o distanță de câte 27 de centimetri.

La cele patru colțuri ale flamurei, pe interior, așezate aproape pe diagonale, la 5 centimetri de margini, sunt patru coroane de stejar cu frunze și fructe, brodate cu fir auriu, cu diametrul de 18 centimetri, în interiorul cărora se află câte două topoare încrucișate în săritoare, suprapuse de o cască de pompier așezată din profil, totul brodat cu fir argintiu.

Flamura are atașați, pe cele trei laturi libere, franjuri aurii cu lungimea de 5 cm, iar în colțurile libere are prinse, cu șnur din fir auriu, două canafuri, de asemenea, aurii, cu lungimea de 13 centimetri.

Hampa drapelului este confecționată din lemn tare, uscat, fără noduri, de culoare brună (maro închis), cu diametrul de 3,5 centimetri și cu lungimea de 240 de centimetri.

La partea superioară a hampei, în ultimii 70 de centimetri, se face o frezare interioară în care se va introduce vergeaua din metal inoxidabil, pe care se montează drapelul.

Vergeaua metalică este fixată în partea inferioară cu un inel de alamă, înalt de 3,2 centimetri, pe care este gravată, cu litere majuscule, denumirea unității **INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ „DEALU SPIRII” AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI**, iar la partea superioară de un manșon metalic cilindric, cu diametrul exterior de 3,5 centimetri, dotat în partea de sus cu două inele cu lățimea de 4,5 centimetri, grosimea de 0,75 centimetri și distanța dintre ele de 0,75 centimetri.

Pe cilindru este montat vârful hampei, realizat din alamă aurită cu următoarele caracteristici: peste ultimul inel al cilindrului sunt două modilioane așezate oblic, cu lățimea de aproape 9 centimetri și cu înălțimea porțiunilor spiralate care se acolează de 1,8 centimetri, asuprite de o flacăra cu înălțimea

de 25,6 centimetri și lățimea de 12,6 centimetri. Pe partea inferioară a flăcării broșează un arc dublu de cerc concav, lat de 2,4 centimetri, în interiorul căruia este scrisă, în excizie, deviza **CURAJ ȘI DEVOTAMENT**, cu litere majuscule înalte de 1,3 centimetri. Distanța de la porțiunea hampei care iese din flamură și până în vârful flăcării fiind de 33,2 centimetri. Vârful hampei este realizat astfel încât ambele fețe ale sale să fie identice.

La partea inferioară, hampa este prevăzută, pentru protecție, cu un cilindru de alamă, obturat la capătul inferior, având diametrul interior de 3,4 centimetri, cel exterior de 4 centimetri și înălțimea, de asemenea, de 4 centimetri.

Semnificația elementelor însumate:

a) casca și topoarele — sunt preluate din însemnele pompierilor militari folosite din a doua jumătate a secolului al XIX-lea;

b) grenada explodând — amintește de participarea pompierilor militari la Războiul pentru cucerirea Independenței de stat a României;

c) ramurile de stejar — forța, puterea; autoritate veche;

d) turta portocalie cu triunghiul albastru, alezat — protecția civilă;

e) caduceul de argint — renumea de virtuți reale; bagheta — puterea; șerpii — prudența; aripile — capacitatea unității de a da primul ajutor unui accidentat, unui bolnav;

f) femeia înaripată — zeița Victoria; coiful — protecție, invulnerabilitate; ostașul pompier rănit — jertfa eroilor în lupta de la 13 septembrie 1848, din Dealul Spirii, susținută de pompierii bucureșteni, comandați de căpitanul Pavel Zăgănescu și de batalionul II din Regimentul Linie sub comanda colonelului Radu Golescu împotriva unei divizii de armată turcească, comandată de Cherim Pașa; compoziția reprezintă partea superioară a Monumentului Eroilor Pompieri realizat de Wladimir Hegel și inaugurat la 13 septembrie 1901, în prezența câtorva supraviețuitori ai celebrei bătălii.

MINISTERUL PENTRU SOCIETATEA INFORMAȚIONALĂ

ORDIN**privind desemnarea reprezentanților Ministerului pentru Societatea Informațională ca membri în cadrul Consiliului Infrastructurii naționale pentru informații spațiale în România**

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2013, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare prevederile art. 1 alin. (2) și (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Infrastructurii naționale pentru informații spațiale în România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 493/2010, cu modificările ulterioare,

având în vedere Adresa Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 10.267 din 1 iulie 2014,

în baza art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 548/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului pentru Societatea Informațională, cu modificările ulterioare,

în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 4/2010 privind instituirea Infrastructurii naționale pentru informații spațiale în România, republicată,

ministrul pentru societatea informațională emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se desemnează ca membru titular, reprezentant al Ministerului pentru Societatea Informațională, în cadrul Consiliului Infrastructurii naționale pentru informații spațiale în România domnul secretar de stat Bebe Viorel Ionică.

Art. 2. — Se desemnează ca membru supleant al reprezentantului prevăzut la art. 1 doamna Delia Popescu — președintele Agenției pentru Agenda Digitală a României, care va participa cu drepturi depline la ședințele Consiliului Infrastructurii naționale pentru informații spațiale în România, în absența membrului titular.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului pentru societatea informațională nr. 244/2013 privind desemnarea reprezentanților Ministerului pentru Societatea Informațională ca membri în cadrul Consiliului Infrastructurii naționale pentru informații spațiale în România, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 234 din 23 aprilie 2013.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Ministrul pentru societatea informațională,
Alexandru-Răzvan Cotovelea

București, 18 iulie 2014.
Nr. 432.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului sănătății nr. 33/2014 privind aprobarea sumelor pentru serviciile publice de ambulanță pentru anul 2014**

Văzând Referatul de aprobare nr. N.B. 6.019/2014 al Serviciului medicină de urgență,

având în vedere prevederile art. 93 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, în baza art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului sănătății nr. 33/2014 privind aprobarea sumelor pentru serviciile publice de ambulanță pentru anul 2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 7 februarie 2014, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Structurile de specialitate ale Ministerului Sănătății duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Dorel Săndesc,
secretar de stat

București, 31 iulie 2014.
Nr. 908.

ANEXĂ

(Anexa la Ordinul nr. 33/2014)

Județul	Suma aprobată — mii lei —
Alba	13.380
Arad	11.635
Argeș	22.861
Bacău	18.075
Bihor	24.886
Bistrița	8.678
Botoșani	12.933
Brașov	15.436
Brăila	13.369
Buzău	13.796
Caraș-Severin	12.136
Călărași	11.161
Cluj	22.655
Constanța	24.141
Covasna	7.573
Dâmbovița	13.959
Dolj	20.319
Galați	15.181
Giurgiu	9.674
Gorj	12.161
Harghita	15.494

Județul	Suma aprobată — mii lei —
Hunedoara	16.103
Ialomița	10.369
Iași	29.027
Maramureș	14.270
Mehedinți	11.175
Mureș	17.599
Neamț	17.583
Olt	17.493
Prahova	21.278
Satu Mare	9.167
Sălaj	8.930
Sibiu	9.585
Suceava	18.977
Teleorman	15.196
Timiș	27.759
Tulcea	11.471
Vaslui	14.641
Vâlcea	13.991
Vrancea	14.035
București	55.196
Total județe:	673.348

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 808188